

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący)

SSN Marcin Krajewski (sprawozdawca)

SSN Tomasz Szanciło

w sprawie z powództwa P. P.

przeciwko O. P.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2019 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 7 grudnia 2018 r., sygn. akt II WSC (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną powoda na postanowienie, którym oddalono zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w P. w przedmiocie odrzucenia pozwu z uwagi na brak jurysdykcji krajowej.

Sąd Okręgowy przyjął, że skoro wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a dodatkowo sprawa dotyczy ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna. Zdaniem Sądu sprawa o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygaś, należy do kategorii wymienionych w art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. spraw o alimenty, w stosunku do których skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Zaskarżając rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w całości, powód wniósł o jego uchylenie. Zarzucił naruszenie art. 398² § 1 i § 2 pkt 1 k.p.c. w związku z uznaniem, że przedmiotem sprawy są alimenty, a wartość przedmiotu sporu nie przekracza wskazanej granicy, podczas gdy przedmiotem rozstrzygnięcia jest w rzeczywistości kwestia jurysdykcji krajowej, „a przez to okoliczności dotyczącej istoty odrzucenia pozwu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako oczywiście bezzasadne.

Sąd Okręgowy trafnie uznał, że sprawa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego należy do kategorii wymienionych w art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. spraw o alimenty, w których skarga kasacyjna jest niedopuszczalna. Niedopuszczalność ta dotyczy zarówno orzeczeń merytorycznych, jak i orzeczeń o charakterze procesowym kończących postępowanie w sprawie - zob. post. SN z 15 lutego 2012 r., I CZ 14/12.

Przedmiotem postępowania jest roszczenie, na które składa się treść żądania i jego podstawa (okoliczności faktyczne). W niniejszej sprawie powód domagał się ustalenia nieistnienia obowiązku alimentacyjnego względem syna. Nie można uznać, aby występująca w sprawie kwestia braku jurysdykcji krajowej skutkowałą zmianą przedmiotu postępowania. W związku z tym zastosowanie znajduje ograniczenie przedmiotowe skargi kasacyjnej wynikające z treści art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c., a tym samym niedopuszczalna jest skarga kasacyjna na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie odrzucenia pozwu, mimo że jest to orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Za niezasadny należy uznać również zarzut naruszenia § 1 w/w przepisu. Skoro skarga kasacyjna w sprawach o alimenty jest niedopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, to jej wartość pozostaje w istocie irrelevantna dla rozstrzygnięcia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.jw

